

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T 62/08 ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA

(Sprawa C-448/10 P)

(2010/C 317/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (przedstawiciele: T. Salonico, G. Barone i A. Marega, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku⁽¹⁾ i stwierdzenie nieważności decyzji⁽²⁾, w zakresie w jakim negują one odszkodowawczy i kompensacyjny charakter spornego środka, uznając go natomiast za pomoc państwa niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem; lub
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której Sąd neguje, że nakaz odzyskania zawarty w decyzji jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań, oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji w części, w której Komisja nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie pomocy wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok jest błędny oraz że w związku z tym powinien on zostać uchylony z następujących powodów:

- 1) naruszenia art. 107 i 108 TFUE, wewnątrznie sprzecznego uzasadnienia i oczywistego błędu z powodu przeinaczenia dowodów dostarczonych w odniesieniu do wykładni spornego środka jako pomocy państwa, a nie jako środka kompensacyjnego na rzecz wnoszącej odwołanie. Sąd błędnie dokonał zawężającej wykładni krajowych przepisów i orzecznictwa przytoczonych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji, które wykazują, że sporny środek nie stanowi pomocy państwa, lecz że zachował on odszkodowawczy cel pierwotnie przewidziany przez ustawodawcę włoskiego w 1962 r. oraz uznany przez Komisję i Sąd;
- 2) naruszenia art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾, jak również wewnątrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia, w zakresie w jakim Sąd doszedł do wniosku, że nakaz odzyskania zawarty w decyzji

nie jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań. Wyrok Sądu jest obarczony błędem i nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia, w zakresie w jakim Sąd zanegował, że przedłużone milczenie Komisji w odniesieniu do wyjaśnień udzielonych przez władze włoskie pod koniec roku 1991 na temat tego, że pierwsze przedłużenie taryfy Terni zachowuje pierwotny odszkodowawczy cel, stanowi okoliczność, która może spowodować powstanie uzasadnionych oczekiwań po stronie wnoszącej odwołanie co do faktu, że przedłużenia taryfy Terni, w tym sporny środek, nie stanowią pomocy państwa.

- (¹) Wyrok Sądu Unii Europejskiej (piąta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T 62/08.
- (²) Decyzja Komisji 2008/408/WE z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 36/A/06 (ex NN 38/06) przyznanej przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir oraz Nuova Terni Industrie Chimiche (Dz.U. 2008, L 144, s. 37)
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88] traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T-63/08 Cementir Italia Srl przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez Cementir Italia Srl

(Sprawa C-449/10 P)

(2010/C 317/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cementir Italia Srl (przedstawiciele: T. Salonico, G. Barone i A. Marega, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku⁽¹⁾ i stwierdzenie nieważności decyzji⁽²⁾ w zakresie, w jakim negują charakter odszkodowawczy i kompensacyjny spornego środka, uznając go natomiast za pomoc państwa nielegalną i niezgodną, lub
- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim neguje, iż nakaz odzyskania zawarty w decyzji jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim nakazuje Republice Włoskiej niezwłoczne odzyskanie pomocy wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok jest wadliwy i powinien w konsekwencji zostać uchylony z następujących powodów:

- naruszenie art. 107 i 108 TFUE, a ponadto sprzeczne uzasadnienie i oczywisty błąd wynikający z wypaczenia dowodów przedstawionych w odniesieniu do interpretacji spornego środka jako pomocy państwa a nie jako środka kompensującego na rzecz wnoszącego odwołanie. Sąd błędnie dokonał zawężającej interpretacji przepisów i orzecznictwa krajowego przywołanego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, które wykazują, że sporny środek nie stanowi pomocy państwa, lecz zachowuje charakter odszkodowawczy przewidziany pierwotnie przez ustawodawcę włoskiego w 1962 r. i uznany przez Komisję i Sąd.
- Naruszenie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾ oraz sprzeczne i niewystarczające uzasadnienie, jeżeli chodzi o stwierdzenie przez Sąd, że nakaz odzyskania zawarty w decyzji nie jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań. Wyrok Sądu jest błędny i brak mu odpowiedniego uzasadnienia w zakresie, w którym neguje, iż przedłużające się milczenie Komisji co do wyjaśnień dostarczonych przez władze włoskie pod koniec roku 1991 odnośnie do faktu, że pierwsze przedłużenie taryfy Tereni zachowuje pierwotny charakter odszkodowawczy, stanowi okoliczność uzasadniającą powstanie u wnoszącego odwołanie uzasadnione oczekiwanie co do faktu, że przedłużenia taryfy Tereni, wśród nich spornego środka, nie stanowią pomocy państwa.

-
- (¹) Wyrok z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T-63/08 Cementir Italia przeciwko Komisji.
- (²) Decyzja Komisji 2008/408/WE z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 36/A/06 (ex NN 38/06) przyznanej przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir oraz Nuova Terni Industrie Chimiche (Dz.U. L 144, s. 37).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T-64/08 Nuova Terni Industrie Chimiche SpA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez Nuova Terni Industrie Chimiche SpA

(Sprawa C-450/10 P)

(2010/C 317/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (przedstawiciele: adwokaci T. Salonico, G. Barone i A. Marega)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (¹) oraz stwierdzenie nieważności decyzji (²), w zakresie w jakim odmawiają uznania, że sporny środek ma charakter odszkodowawczy i rekompensacyjny, i uznają go, wprost przeciwnie, za bezprawnie przyznaną pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem; lub
- uchylenie zaskarżonego wyroku, w zakresie w jakim Sąd nie uwzględnił twierdzenia, że nakaz odzyskania pomocy zawarty w decyzji jest sprzeczny z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji w części, w jakiej Komisja nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie pomocy wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie uważa, że zaskarżony wyrok jest wadliwy, w związku z czym winien zostać uchylony z następujących powodów:

- 1) naruszenie art. 107 i 108 TFUE, jak również wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie i oczywisty błąd polegający na przeinaczeniu dowodów przedstawionych w odniesieniu do interpretacji spornego środka jako pomocy państwa, a nie jako środka mającego charakter rekompensaty na rzecz wnoszącej odwołanie. Sąd popełnił błąd, dokonując zawężającej wykładni przepisów i orzecznictwa krajowego wskazanych przez skarżącą w pierwszej instancji, które dowodzą tego, że sporny środek nie stanowi pomocy państwa, lecz utrzymał logikę odszkodowania przewidzianą początkowo przez prawodawcę włoskiego w 1962 r., przyjętą przez Komisję i Sąd;
- 2) naruszenie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽³⁾, jak również wewnętrznie sprzeczne i niewystarczające uzasadnienie, w zakresie w jakim Sąd uznał, iż nakaz odzyskania pomocy zawarty w decyzji nie jest sprzeczny z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wyrok Sądu jest wadliwy i niedostatecznie uzasadniony, w zakresie w jakim Sąd nie zgodził się z twierdzeniem, iż utrzymujące się milczenie Komisji w odniesieniu do wyjaśnień przedstawionych przez władze włoskie pod koniec 1991 r. co do tego, że pierwsze przedłużenie obowiązywania taryfy Tereni realizowało pierwotny cel w postaci rekompensaty, stanowi okoliczność mogąca wzbudzić u wnoszącej odwołanie uzasadnione oczekiwanie, że przedłużenia obowiązywania taryfy Tereni, w tym sporny środek, nie stanowiły pomocy państwa.

-
- (¹) Wyrok Sądu Unii Europejskiej (piąta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T-64/08.
- (²) Decyzja Komisji 2008/408/WE z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 36/A/06 (ex NN 38/06) przyznanej przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir oraz Nuova Terni Industrie Chimiche (Dz.U. 2008, L 144, s. 37).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88] WE (Dz.U. L 83, s. 1).